

กวค. 237
วันที่ 13 พ.ย. 67
เวลา 13.40

ที่ กค ๑๐๐๘/ ๑๕๐๖๕

กระทรวงการคลัง

ถนนพระรามที่ ๖

กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๗

เรื่อง รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ประจำปีครั้งแรกของปี พ.ศ. ๒๕๖๗

เรียน เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ภาพถ่ายหนังสือธนาคารแห่งประเทศไทย ที่ ธพท.ผนง.(๐๒) ๕๙๖/๒๕๖๗

ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๗

ด้วยกระทรวงการคลังขอเสนอเรื่อง รายงานผลการดำเนินงานของคณะกรรมการนโยบายการเงิน (กนง.) ประจำปีครั้งแรกของปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ซึ่ง กนง. เสนอมาเพื่อคณะรัฐมนตรีทราบ โดยเรื่องดังกล่าวเข้าข่ายที่จะต้องนำเสนอคณะรัฐมนตรีตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยการเสนอเรื่องและการประชุมคณะรัฐมนตรี พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๔(๑) ที่บัญญัติว่า “เรื่องที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะรัฐมนตรีหรือให้ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี” รวมทั้งเป็นไปตามมาตรา ๒๘/๗ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๕๔๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ (พ.ร.บ. ธพท.ฯ)

ทั้งนี้ เรื่องดังกล่าวมีรายละเอียด ดังนี้

๑. เหตุผลความจำเป็นที่ต้องเสนอคณะรัฐมนตรี

มาตรา ๒๘/๗ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ. ธพท.ฯ บัญญัติว่า “ให้คณะกรรมการนโยบายการเงิน รายงานผลการดำเนินงานต่อคณะรัฐมนตรีทุกเดือน” จึงจำเป็นต้องเสนอเรื่องต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบผลการดำเนินงานของ กนง. ประจำปีครั้งแรกของปี พ.ศ. ๒๕๖๗

๒. ความเร่งด่วนของเรื่อง

- ไม่มี -

๓. สาระสำคัญ

ธนาคารแห่งประเทศไทย (ธพท.) ได้มีหนังสือ ที่ ธพท.ผนง.(๐๒) ๕๙๖/๒๕๖๗ ลงวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๖๗ เสนอรายงานผลการดำเนินงานของ กนง. ประจำปีครั้งแรกของปี พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อรายงานคณะรัฐมนตรีทราบ (สิ่งที่ส่งมาด้วย) ซึ่งสรุปสาระสำคัญได้ดังนี้

๓.๑ เป้าหมายนโยบายการเงิน

เมื่อวันที่ ๒๖ ธันวาคม ๒๕๖๖ คณะรัฐมนตรีมีมติอนุมัติให้ใช้อัตราเงินเพื่อทั่วไป ในช่วงร้อยละ ๑ - ๓ เป็นเป้าหมายนโยบายการเงินด้านเสถียรภาพราคาสำหรับระยะปานกลางและสำหรับปี ๒๕๖๗ ตามข้อตกลงร่วมกันระหว่าง กนง. และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง โดยเป้าหมายดังกล่าวเอื้อต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจที่สอดคล้องกับศักยภาพ และที่ผ่านมาสามารถยึดเหนี่ยวอัตราเงินเพื่อคาดการณ์ได้ดี แม้ในช่วงที่อัตราเงินเพื่ออยู่ในระดับสูง รวมถึงมีความยืดหยุ่นเพียงพอสำหรับรองรับความผันผวนของอัตราเงินเพื่อทั่วไปในระยะปานกลางและเอื้อให้ดำเนินนโยบายการเงินได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓.๒ ภาวะและแนวโน้มเศรษฐกิจ เงินเฟ้อ และเสถียรภาพระบบการเงิน

๓.๒.๑ ภาวะเศรษฐกิจและแนวโน้ม

๑) เศรษฐกิจไทยโดยรวมขยายตัวในช่วงครึ่งแรกของปี ๒๕๖๗ โดยได้รับแรงสนับสนุนจากอุปสงค์ในประเทศที่สูงกว่าคาดและภาคการท่องเที่ยวที่ขยายตัวต่อเนื่อง รวมทั้งการเบิกจ่ายภาครัฐที่กลับมาเร่งขึ้นในไตรมาสที่ ๒ ขณะที่ภาคการส่งออกขยายตัวในระดับต่ำ ส่วนหนึ่งจากปัญหาเชิงโครงสร้างและความสามารถในการแข่งขันที่ปรับลดลง โดยสินค้าส่งออกบางกลุ่มโดยเฉพาะหมวดยานยนต์มีแรงกดดันเพิ่มเติมจากอุปสงค์ที่ชะลอลง

๒) ในการประชุม กนง. เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๗ กนง. ประเมินว่าเศรษฐกิจไทยมีแนวโน้มขยายตัวที่ร้อยละ ๒.๖ และ ๓.๐ ในปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ ตามลำดับ โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากภาคการท่องเที่ยวที่ปรับดีขึ้นต่อเนื่อง สะท้อนจากจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติและค่าใช้จ่ายต่อคนที่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยคาดว่าจำนวนนักท่องเที่ยวต่างชาติจะอยู่ที่ ๓๕.๕ ล้านคน และ ๓๙.๕ ล้านคน ในปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ ตามลำดับ นอกจากนี้ การบริโภคเอกชนมีแนวโน้มขยายตัวต่อเนื่องโดยเฉพาะหมวดบริการ แม้ชะลอลงจากปีก่อนหน้า อันเกิดจากแรงสนับสนุนของการจ้างงานและรายได้ครัวเรือนที่ทยอยฟื้นตัว รวมถึงความเชื่อมั่นของผู้บริโภคกลุ่มรายได้สูงที่ยังคงอยู่ในทิศทางบวก รวมทั้งการใช้จ่ายภาครัฐที่กลับมาเร่งขึ้นในไตรมาสที่ ๒ หลังพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ มีผลบังคับใช้ อย่างไรก็ตาม การส่งออกและภาคการผลิตยังขยายตัวอยู่ในระดับต่ำ จากปัญหาเชิงโครงสร้างและความสามารถในการแข่งขันที่ปรับลดลง อีกทั้งสินค้าบางกลุ่มโดยเฉพาะหมวดยานยนต์เผชิญแรงกดดันเพิ่มเติมจากอุปสงค์ที่ชะลอลง

๓.๒.๒ ภาวะเงินเฟ้อและแนวโน้ม

๑) อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในไตรมาสที่ ๑ อยู่ที่ร้อยละ -๐.๓๙ จากปัจจัยเฉพาะด้านอุปทาน ได้แก่ (๑) ราคาอาหารสดบางกลุ่มที่ปรับลดลงจากปริมาณผลผลิตที่เข้าสู่ตลาดมากขึ้น และ (๒) ราคาพลังงานที่อยู่ในระดับต่ำจากมาตรการอุดหนุนราคาพลังงานที่มีต่อเนื่องจากปลายปีก่อน อย่างไรก็ตาม ในไตรมาสที่ ๒ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปกลับมาเป็นบวกที่ร้อยละ ๐.๗๘ จากการทยอยลดการอุดหนุนราคาพลังงานของภาครัฐ รวมถึงราคาอาหารสดที่เพิ่มขึ้นตามผลผลิตที่ลดลงจากสภาพอากาศร้อน สำหรับอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ยครึ่งแรกของปี ๒๕๖๗ อยู่ที่ร้อยละ ๐.๔๑

๒) ในการประชุม กนง. เมื่อวันที่ ๑๒ มิถุนายน ๒๕๖๗ กนง. ประเมินว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มทยอยเพิ่มขึ้นเข้าสู่กรอบเป้าหมายในไตรมาสที่ ๔ ปี ๒๕๖๗ โดยคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ ๐.๖ และ ๑.๓ ในปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ ตามลำดับ โดยอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในช่วงครึ่งหลังปี ๒๕๖๗ จะปรับเพิ่มขึ้นตามราคาพลังงานในประเทศจากการทยอยลดการอุดหนุนราคาน้ำมันดีเซล ขณะที่ปัจจัยด้านอุปทานซึ่งกดดันราคาหมวดอาหารสดมีแนวโน้มคลี่คลาย ด้านอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานคาดว่าจะอยู่ที่ร้อยละ ๐.๕ และ ๐.๙ ในปี ๒๕๖๗ และ ๒๕๖๘ ตามลำดับ

๓.๒.๓ เสถียรภาพระบบการเงินและภาวะการเงิน

ในช่วงครึ่งแรกของปี ๒๕๖๗ ระบบการเงินโดยรวมมีเสถียรภาพ ต้นทุนการกู้ยืมเงินของภาคเอกชนผ่านธนาคารพาณิชย์และตลาดตราสารหนี้ทรงตัวใกล้เคียงเดิม สินเชื่อภาคธุรกิจโดยรวมขยายตัวจากสินเชื่อธุรกิจขนาดใหญ่เป็นสำคัญ โดยต้องติดตามภาวะการเงินและความสามารถในการชำระหนี้ของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (Small and Medium Enterprises: SMEs) บางกลุ่ม สำหรับสินเชื่อครัวเรือนชะลอตัวโดยเฉพาะสินเชื่อเช่าซื้อรถและสินเชื่อบัตรเครดิตติดตามคุณภาพสินเชื่อที่ด้อยลง ทั้งนี้ ยอดคงค้างสินเชื่อด้อยคุณภาพที่ปรับเพิ่มขึ้นยังเป็นไปตามคาดและประเมินว่าจะไม่เพิ่มขึ้นอย่างก้าวกระโดด

๓.๓ การดำเนินนโยบายการเงิน

๓.๓.๑ การดำเนินนโยบายอัตราดอกเบี้ย

๑) ในช่วงครึ่งแรกของปี ๒๕๖๗ กนง. มีมติให้คงอัตราดอกเบี้ยนโยบายไว้ที่ร้อยละ ๒.๕๐ โดยประเมินว่าเศรษฐกิจมีแนวโน้มขยายตัวจากอุปสงค์ในประเทศและภาคการท่องเที่ยว รวมถึงมีความเสี่ยงลดลงสะท้อนจากการบริโภคและการลงทุนภาคเอกชนที่สูงกว่าคาดในไตรมาสที่ ๑ และการเบิกจ่ายของภาครัฐที่กลับมาเร่งขึ้นในไตรมาสที่ ๒ อย่างไรก็ดี กนง. กังวลเกี่ยวกับการฟื้นตัวที่แตกต่างกันในแต่ละภาคเศรษฐกิจ โดยเฉพาะภาคการส่งออกและการผลิตที่ยังขยายตัวอยู่ในระดับต่ำ โดยเฉพาะปัญหาเชิงโครงสร้างและมีความสามารถในการแข่งขันที่ลดลง รวมถึงเผชิญปัจจัยภายนอก เช่น กำลังการผลิตส่วนเกินของจีน ด้านอัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มทยอยปรับขึ้นและประเมินว่าจะกลับเข้าสู่กรอบเป้าหมายในไตรมาสที่ ๔ ปี ๒๕๖๗

๒) กรรมการ กนง. ส่วนใหญ่เห็นว่าอัตราดอกเบี้ยปัจจุบันอยู่ในระดับที่สอดคล้องกับการขยายตัวของเศรษฐกิจที่โน้มเข้าสู่ศักยภาพและช่วยลดความเสี่ยงต่อเสถียรภาพเศรษฐกิจการเงินในระยะยาว เนื่องจาก (๑) อัตราดอกเบี้ยนโยบายปัจจุบันเอื้อให้กระบวนการปรับลดสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อรายได้ดำเนินไปต่อเนื่อง (๒) มาตรการเฉพาะจุดจะช่วยแก้ไขปัญหานี้ครัวเรือนและการเข้าถึงสินเชื่อของ SMEs ได้อย่างมีประสิทธิภาพมากกว่านโยบายการเงินที่มีผลกระทบในวงกว้าง และ (๓) อัตราดอกเบี้ยนโยบายในระดับปัจจุบันสามารถรองรับความไม่แน่นอนของแนวโน้มเศรษฐกิจและความผันผวนของค่าเงินบาทได้ระดับหนึ่ง ขณะที่กรรมการเสียงส่วนน้อยเห็นควรให้ลดอัตราดอกเบี้ยนโยบาย เพื่อให้สอดคล้องกับศักยภาพเศรษฐกิจที่ขยายตัวต่ำลงจากปัจจัยเชิงโครงสร้างที่ชัดเจนขึ้น และมีส่วนช่วยบรรเทาภาระลูกหนี้ได้บ้างโดยเฉพาะธุรกิจขนาดเล็กและครัวเรือนรายได้น้อย

๓.๓.๒ การดำเนินนโยบายอัตราแลกเปลี่ยน

๑) ในช่วงครึ่งแรกของปี ๒๕๖๗ ค่าเงินบาทต่อดอลลาร์สหรัฐอเมริกาอ่อนค่าลงจากสิ้นปี ๒๕๖๖ ตามปัจจัยต่างประเทศเป็นสำคัญ เนื่องจากตลาดการเงินได้เลื่อนคาดการณ์การปรับลดอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐอเมริกาออกไปเป็นช่วงปลายปี ตามข้อมูลเศรษฐกิจสหรัฐอเมริกาที่เข้มแข็งและอัตราเงินเฟ้อสหรัฐอเมริกาส่งผลให้ค่าเงินบาทแข็งขึ้นกว่าคาด รวมถึงปัจจัยด้านเศรษฐกิจการเงินในประเทศในช่วงที่ผ่านมาของไทย

๒) กนง. เห็นควรให้ติดตามพัฒนาการในตลาดการเงิน รวมทั้งผลักดันการสร้างระบบนิเวศใหม่ของตลาดอัตราแลกเปลี่ยน (FX Ecosystem) อย่างต่อเนื่อง โดยในช่วงครึ่งแรกของปี ๒๕๖๗ ธพท. และธนาคารกลางจีนได้ลงนามในบันทึกข้อตกลงความร่วมมือว่าด้วยการส่งเสริมการใช้เงินสกุลท้องถิ่นที่มีวัตถุประสงค์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและการเข้าถึงสกุลเงินท้องถิ่นในการชำระค่าสินค้าและบริการ นอกจากนี้กระทรวงการคลังและ ธพท. ได้ออกประกาศกระทรวงการคลังและประกาศเจ้าพนักงานควบคุมการแลกเปลี่ยนเงินเพื่อปรับปรุงหลักเกณฑ์การประกอบธุรกิจเงินตราต่างประเทศให้มีความยืดหยุ่นและคล่องตัวมากยิ่งขึ้น

๓.๓.๓ การดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับการรักษาเสถียรภาพระบบการเงิน

๑) กนง. ตระหนักถึงความสำคัญของการแก้ปัญหาหนี้ครัวเรือนอย่างยั่งยืน โดยสนับสนุนให้ ธพท. และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมกันแก้ปัญหาดังกล่าวอย่างตรงจุด โดยหนี้ครัวเรือนที่อยู่ในระดับสูงจะเป็นแรงกดดันการเติบโตของเศรษฐกิจในระยะยาว รวมถึงทำให้ภาคครัวเรือนมีกันชนรองรับความเสี่ยง

ที่น้อยลง กงง. จึงเห็นว่า กระบวนการปรับลดสัดส่วนหนี้ครัวเรือนต่อรายได้ควรเกิดขึ้นต่อเนื่อง ควบคู่ไปกับการที่สถาบันการเงินปล่อยสินเชื่อตามความสามารถในการชำระหนี้ของผู้กู้ และการปรับปรุงโครงสร้างหนี้เพื่อช่วยเหลือลูกหนี้ที่มีปัญหาการชำระหนี้ เช่น การให้สินเชื่ออย่างรับผิดชอบและเป็นธรรม (Responsible Lending) เป็นต้น

๒) สำหรับปัญหาการเข้าถึงสินเชื่อรวมทั้งต้นทุนการกู้ยืมที่สูงของธุรกิจ SMEs ที่มีมาอย่างต่อเนื่อง กงง. เห็นว่าต้นเหตุของปัญหาอยู่ที่ความเสี่ยงด้านเครดิตของผู้กู้ รวมถึงข้อจำกัดในการประเมินความเสี่ยงของธุรกิจขนาดเล็ก ซึ่งการปรับอัตราดอกเบี้ยนโยบายจะไม่สามารถแก้ปัญหานี้ได้ กงง. จึงเห็นว่า มาตรการที่ตรงจุด เช่น มาตรการค้ำประกันสินเชื่อ จะช่วยบรรเทาความเสี่ยงของสถาบันการเงิน ซึ่งทำให้สถาบันการเงินสามารถปล่อยสินเชื่อให้กับธุรกิจ SMEs ได้เพิ่มขึ้น เป็นต้น นอกจากนี้ กงง. เห็นควรให้ ธปท. ประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการพิจารณาปรับกลไกค้ำประกันสินเชื่อให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

๔. ประโยชน์และผลกระทบ

เพื่อรายงานคณะรัฐมนตรีทราบรายงานผลการดำเนินงานของ กงง. ซึ่งเป็นการดำเนินการตามมาตรา ๒๘/๗ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ. ธปท.๑ บัญญัติว่า “ให้คณะกรรมการนโยบายการเงินรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะรัฐมนตรีทุกหกเดือน”

๕. ค่าใช้จ่ายและแหล่งที่มา หรือการสูญเสียรายได้

- ไม่มี -

๖. ความเห็นหรือความเห็นชอบ/อนุมัติของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

- ไม่มี -

๗. ข้อกฎหมายและมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้อง

มาตรา ๒๘/๗ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ. ธปท.๑ บัญญัติว่า “ให้คณะกรรมการนโยบายการเงินรายงานผลการดำเนินงานต่อคณะรัฐมนตรีทุกหกเดือน”

๘. ข้อเสนอของกระทรวงการคลัง

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า เพื่อให้เป็นไปตามมาตรา ๒๘/๗ แห่ง พ.ร.บ. ธปท.๑ จึงเห็นควรเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อทราบรายงานผลการดำเนินงานของ กงง. ประจำปีครั้งแรกของปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ตามที่ กงง. เสนอมา

อย่างไรก็ดี เนื่องจากเป้าหมายของนโยบายการเงินสำหรับระยะปานกลาง และสำหรับปี ๒๕๖๗ คือ อัตราเงินเฟ้อทั่วไปในช่วงร้อยละ ๑ - ๓ และเป็นเป้าหมายที่ใช้เพื่อดำเนินนโยบายการเงินมาตั้งแต่ปี ๒๕๖๓ โดยที่ผ่านมามีตัวเลขของอัตราเงินเฟ้อทั่วไปของไทยอยู่ในระดับต่ำและมีการหลุดออกจากกรอบล่างของเป้าหมายของนโยบายการเงินบ่อยครั้ง ประกอบกับรัฐบาลมีการดำเนินการรักษาการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยการออกทั้งมาตรการทางการคลัง (Fiscal Policy) และมาตรการกึ่งการคลัง (Quasi-fiscal Policy) ซึ่งการใช้มาตรการทางการคลังจำนวนมากก็มีข้อจำกัดต่าง ๆ เกิดขึ้น ธปท. ในฐานะเลขานุการของ กงง. จึงควรคำนึงถึงการดำเนินนโยบายทางเศรษฐกิจของรัฐบาล ตามมาตรา ๗ วรรคสอง แห่ง พ.ร.บ. ธปท.๑ โดยพิจารณาใช้นโยบายทางการเงินและเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของประเทศเพิ่มมากขึ้น นอกจากนี้

ในการกำหนดเป้าหมายของนโยบายการเงิน อาจกำหนดเป็นแบบมีค่ากลาง (Mid-point) เพื่อเพิ่มความน่าเชื่อถือ (Credibility) และความรับผิดชอบ (Accountability) ของ กนง. ทั้งนี้ เพื่อให้ทิศทางการส่งผ่านนโยบายการเงิน และนโยบายการคลังสามารถทำงานสอดประสานร่วมกันสอดคล้องกับภาวะเศรษฐกิจ และผลักดันให้เศรษฐกิจไทยฟื้นตัวได้อย่างต่อเนื่องและมีเสถียรภาพ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณานำเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นายพิชัย ชุณหวชิร)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

สำนักงานเศรษฐกิจการคลัง

กองนโยบายระบบการเงินและสถาบันการเงิน

โทร. ๐ ๒๒๗๓ ๙๐๒๐ ต่อ ๓๒๙๐ (ภาณุพงศ์)

โทรสาร ๐ ๒๖๑๘ ๓๓๖๖

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ panupongm@fpo.go.th